

GLASILO DIJAKOV
GIMNAZIJE
ANTONA
AŠKERCA

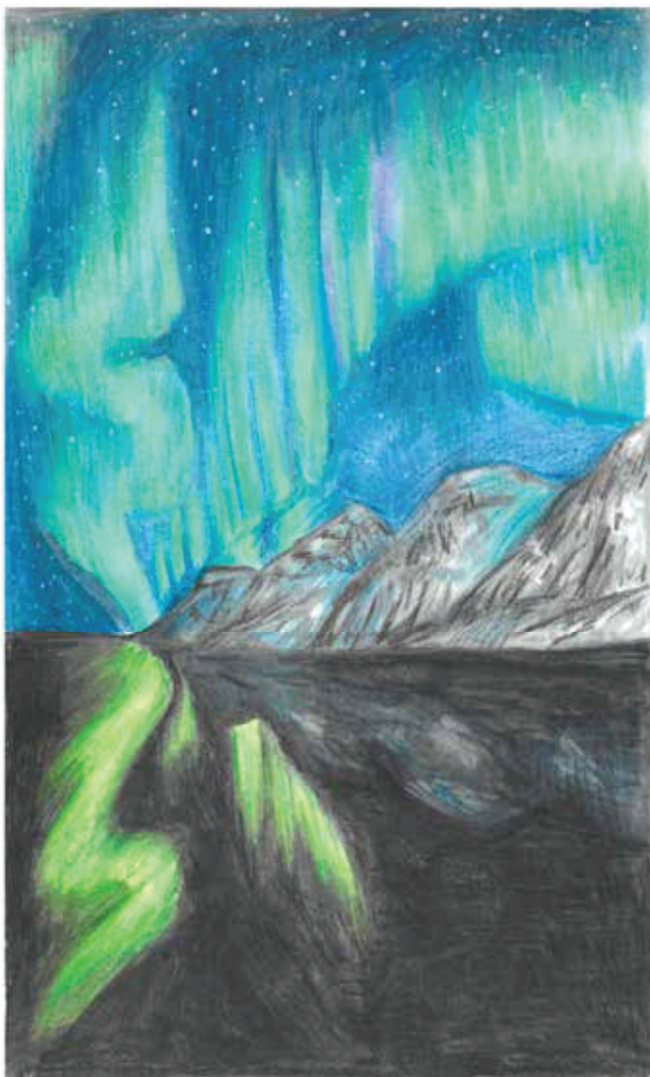
AŠKERČEVI

ASI

ŠOLSKI
CENTER
LJUBLJANA
2016/17

Risba: Nina Jenko, 2.a

**Aškerčevi Asi,
glasilo dijakov Gimnazije Antona
Aškerca**

**Šolski center Ljubljana
Aškerčeva 1, 1000 Ljubljana**

**Letnik 2017
Januar**

**Elektronski naslov:
askercevagim@guest.arnes.si**

**Glavni in odgovorni urednik:
Zdenka Može Jedrejčič**

**Jezikovno pregledali:
Tatjana Špur, Manuela Rigler,
Katarina Vozelj Srčnik**

**Uredniški odbor: Manuela Rigler,
Tatjana Špur, Ljubomir Kostrevc,
Vlado Pirc**

**Oblikovanje in priprava za tisk:
Vlado Pirc**

Naslovnica: Nina Jenko, 2.a

VSEBINA

UVODNIK	str. 7
AGRIKULTURA	str. 8
MOJA HARMONIKA	str. 14
PO SVETU	str. 16
PREDSTAVIMO DIJAKE	str. 28
POEZIJA	str. 42
ZNANI OBRAZI	str. 48
ZA KONEC	str. 50
FOTOUTRINKI	str.: 13, 27, 47, 54

UVODNIK

Lepo pozdravljeni!

Za nami je še eno leto (upam, da je bilo uspešno) in v rokah držite letošnji šolski časopis Aškerčevi asi. Če se ozremo na preteklo leto, vidimo, da smo doživeli kar nekaj lepih trenutkov, verjetno pa tudi nekaj takih, ki se jih raje ne bi spominjali. Pozabimo na tiste slabše in se spomnimo nekaj dobrih.

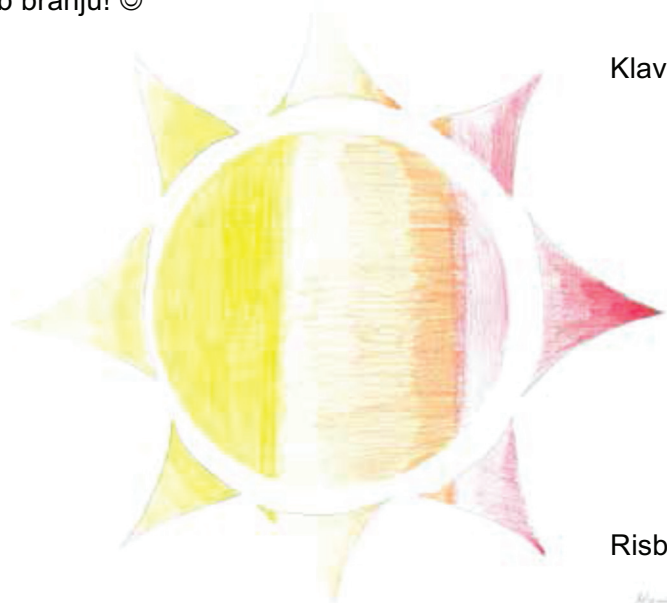
1. septembra smo vstopili v novo šolsko leto prepričani, da se bomo potrudili in dali vse od sebe. Nam je uspelo? Smo dosegli cilje, ki smo si jih zastavili ob začetku šolskega leta? No, to ve vsak zase.

Ta časopis je namenjen predvsem razvedrilu. V njem je kar nekaj zelo zanimivih intervjujev, haikujev, pesmi, slik in ostalih prispevkov, ki smo jih pripravili dijaki. Nismo pa samo pripravili časopisa, sodelovali smo tudi na drugih področjih:

- zelo dobro smo se odrezali na srednješolskem Ljubljanskem maratonu,
- sodelovali smo v projektu »Erasmus+ Strip to identity« in ga predstavili na radijski pogovorni oddaji Gymnasium,
- udeležili smo se tekmovanja za najboljši haiku,
- obiskali smo italijanski otok Lampedusa (projekt Europe begins),
- četrti letniki so sodelovali v projektu Diham ples in se udeležili množičnega plesnega dogodka na Kongresnem trgu.

Na šoli imamo gledališki krožek, ki zavzeto pripravlja gledališko igro.

Najbolje bo, da obrnete naslednjo stran in se sami prepričate o uspehih in dejavnostih naših dijakov. Uživajte ob branju! ☺

Klavdija Žnidaršič, 2.b

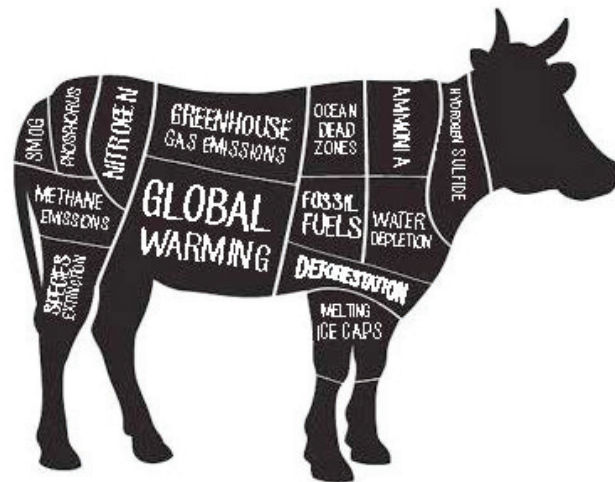
Risba: Maša Kerin, 1.A

Agrikultura

Kaj bi naredili, če bi vam v tem trenutku povedala, da bomo z načinom življenja, kot ga imamo sedaj, postali naslednja velika izumrla živalska vrsta od časa dinozavrov? Verjetno bi zamahnili z roko in mi namenili par besed o pretiravanju in naivnosti. Res je, da sem stara le 17 let, a se zavedam, da moj glas šteje, da ima moje početje vpliv na celoten planet in verjamem, da posameznik lahko vpliva na ravnanje ljudi. Kako? Z govorjenjem resnice. Opazila sem, da z vsiljivim govorjenjem o spornih temah ne dosežem nič, zato upam, da boste do napisane resnice prizanesljivejši, se poglobili vase in odprli vrata do svojega razuma, jih zaprli ter nato razmislili o tem, kar ste prebrali. Vem, da tega ne bo prebralo veliko ljudi, polovici ne bo všeč, 1/3 mi bo govorila, da pišem neumnosti, par ljudi bo nejevoljnih, ker že spet pišem o tej temi, nekateri pa bodo prebrali samo naslov.

Martin Luther King je rekel: **»Na koncu se ne bomo spominjali besed naših sovražnikov, temveč tišine naših prijateljev.«** Zato se lahko že sedaj vprašamo, ali je bolje, da spregovorimo in postanemo zasovraženi, ali se potuhnemo in postanemo krivci?

V tem članku se bom predvsem osredotočila na agrikulturo in njen vpliv na Zemljo in vse Zemljane. Osnova besedila je vzeta iz dokumentarca Cowspiracy, ki je res vreden ogleda.

♦ MEAT IS KILLING THE PLANET ♦

www.cowspiracy.com

Če hočete o tej temi izvedeti še kaj več, vam priporočam, da si ogledate: Forks over Knives (zdravje), Earthlings (etika), Farm to Fridge (etika), Best speech ever by Gary Yourofsky (zavzeto vse), An inconvenient truth (okolje), Lucent (etika); in seveda sami malo prebrskate po internetu ter knjigah. ☺

Zemlja. Prečudovit, unikaten planet, ki je naš edini dom. Stara je približno 4.57 milijarde let in je domnevno naseljena z 8.7 milijona različnimi živalskimi in rastlinskimi vrstami. Zelo stara stvar, ki jo lahko ubijemo v razponu 50 let. Še 50 let

potrebujemo, da bomo uničili 8.7 milijonov vrst življenja in 4.57 milijard star planet, pa pravijo, da smo ljudje najbolj inteligentna bitja na Zemlji ...

Vodilni svetovni klimatologi pravijo, da bi bil najvišji, še varen, nivo emisij ogljikovega dioksida v ozračju 350 mg/kg, sedaj smo pri 400 mg/kg. Povprečna globalna temperatura se je dvignila za 0.7 °C, to je največ v zadnjih 10 000 letih. IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change), mednarodna skupina znanstvenikov, ki preučuje spreminjanje podnebja, opozarja, da se lahko povprečna globalna temperatura kot rezultat človekovega delovanja dvigne za 5.8 °C do leta 2100. To je dovolj, da se ravnovesje v naravnem okolju poruši.

Zakaj prihaja do dviga temperature? Zaradi učinka tople grede. Vemo, da sta okoli Zemlje plašč vodne pare in plast toplogrednih plinov, kot so metan, ogljikov dioksid in didušikov oksid. Ti plini so zelo pomembni, saj zadržijo del sončeve toplote, ki se odbije od zemeljskega površja in tako imamo popolno temperaturo za naš obstoj. Brez tega plašča bi bile povprečne temperature za 30 °C nižje. Težave nastopijo, ko je plast toplotnih plinov predebela. Takrat odbiti sončni žarki ostanejo ujeti v atmosferi, saj ne morejo skozi predebelo plast in to je razlog za globalno segrevanje. Posledice globalnega segrevanja so katastrofalne. Verjetno najbolj grozovita posledica je dvig morske gladine. Zaradi segrevanja se je raztalila polovica ledenikov, kar je povzročilo, da se je gladina morja zvišala, in če se zviša do enega metra, bodo v celoti izginile nekatere države (Bangladeš, Maldivi), nizko ležeče države (Nizozemska) pa bodo izpostavljene nevarnosti utopitve. Veliko vrst živali bo umrlo in že umira, saj je sneg njihov dom. Od konca zadnje ledene dobe (18 000 let nazaj) se je morska gladina dvignila za več kot 120 metrov. Zadnjih 3000 let se je gladina dvigala povprečno za 0.1-0.2 mm/leto, v 20. stoletju pa je bil povprečen dvig gladine 1-2 mm/leto, torej 10-krat več. V zadnjih desetletjih se gladina morja dviguje za približno 1 mm/leto, kar pomeni, da bo morje leta 2100 naraslo za približno meter. Ne le da se morja dvigajo, tudi kisajo se zaradi velike količine ogljikovega dioksida, ki reagira z morskovo vodo in se spremeni v ogljikovo kislino. S segrevanjem ozračja so povezani širjenje puščav in s tem suše, vročinski valovi, nevihte in poplave, bolezni, vojne za pitno vodo in hrano, izguba biodiverzitete in uničenje ekosistemov.

Še zmeraj pa nisem omenila krivca za vse to. Brez pomisleka bi odgovorili, da je glavni krivec promet - izpušni plini transportnega sektorja in tovarn. Vendar to ni edina resnica. Torej, kaj je glavni vzrok za povečanje toplogrednih plinov in posledično globalnega segrevanja? Ena beseda: **agrikultura**. Preden me udarite v obraz, mi prosim prisluhnite. Glede na poročilo, ki ga je izdala mednarodna organizacija Združeni narodi, reja krav znatno prispeva k okoljevarstvenim težavam in degradaciji zemlje ter vode. Leta 2009 objavljena analiza toplogrednih plinov, ki jih povzroča človek, navaja, da živinoreja ni odgovorna za 18 %, kot so trdili Združeni narodi, temveč 51 % vseh toplogrednih plinov. Samo v Združenih državah Amerike farmske živali proizvedejo 52 500 kg živalskih iztrebkov vsako sekundo, torej v enem dnevu 4 536 000 000 kg. To je dovolj iztrebkov na leto, da prekrije vsak kvadratni meter San Francisca, New Yorka, Tokia, Pariza, New Delhija, Berlina, Hong Konga, Londona, Rio De Janeira, Delawara, Balijske, Kostarike in Danske skupaj. Te iztrebke zavržejo v reke, oceane ali kar na večja polja, kar je vzrok za več kot 500 tako imenovanih

mrtvih con v oceanih (območja brez kisika, torej brez življenja). Vsaka krava proizvede 70-120 kg metana na leto. Metan je 23-krat bolj nevaren okolju kot ogljikov dioksid. Torej je 100 kg metana proizvedenega od ene krave v enem letu enako 2300 kg proizvedenega ogljikovega dioksida. Ista količina CO₂ je proizvedena pri gorenju 1000 litrov bencina, torej bi avto, ki porabi 8 litrov bencina na 100 km lahko vozil 12500 kilometrov. Da povzamem, ena krava v enem letu proizvede enako količino toplogrednih plinov kot avto, ki bi se vozil 12500 kilometrov. Na svetu je trenutno 1.5 milijarda krav in bikov. Profesor Kirk R. Smith je dejal, da če bi zmanjšali proizvodnjo metana, bi se njegova vsebnost v atmosferi hitro zmanjšala. Če pa bi zmanjšali porabo ogljikovega dioksida, ne bi videli nobenih pozitivnih rezultatov v atmosferi še sto ali več let. Torej smo odkrili, da z drastičnim padcem proizvedenega ogljikovega dioksida ne bi rešili nič, saj imamo manj kot 100 let, da preprečimo izumrtje človeške vrste.

S sekanjem tropskega deževnega gozda uničujemo pljuča našega planeta, ki porabijo veliko količin CO₂ za dihanje in proizvajajo kisik. Vsako sekundo se poseka 40 arov tropskega deževnega gozda, kar je enako nogometnemu igrišču. Do sedaj smo uničili 91 % Amazonskega deževnega gozda. Ocenjujejo, da se vsak dan zaradi sečnje izgubi 100 vrst rastlin, živali in insektov. Tropske gozdove sekajo za radi ustvarjanja pašnikov in pridelave palmovega olja.

Sledi še nekaj podatkov:

L. 1812 - milijarda ljudi, 1912 - 1.5 milijarde, 2012 - 7 milijard. To pomeni, da je treba pridelati veliko hrane. Trenutno gojimo dovolj hrane, da bi nahranili 12-15 milijard ljudi. 1/3 hrane se porabi za hrano živalim, ki rastejo in nato postanejo hrana nam. Obstajajo države, ki trpijo zaradi lakote, a jim ne moremo dati hrane, ki je namenjena živalim? Ne pričakujem, da nehamo čez noč jesti meso, ampak če bi se povpraševanje zmanjšalo, bi se zmanjšala proizvodnja, manjša proizvodnja pomeni več rastlinske hrane za ljudi. Sedaj se vsako leto za mesno in mlečno industrijo ubije 150 milijard živali. Približno 90 milijard je živali iz morja, ostalih 60 milijard pa vzredimo sami. Združeni narodi poročajo, da je $\frac{3}{4}$ ribolovnih območij na svetu preveč izkoriščanih, popolnoma izkoriščenih ali bistveno osiromašenih. Do leta 2048 bomo povzročili nastanek področij brez rib. Da bi ustregli zahtevi ljudi po 90 milijardah rib, se lovi z ogromnimi ribjimi mrežami, v katere se ujame nezaželeni ulov. Za vsak kilogram ujetih rib je ujetih do 5 kilogramov nezaželenih, ranljivih ali ogroženih vrst. Zaradi tega je vsako leto ubitih 40-50 milijonov morskih psov; če nas torej skrbi izumrtje morskih psov, je treba prepovedati ribolov manjših rib.

Agrikultura ima tudi velik vpliv na porabo pitne vode. Za 1 kg govejega mesa je potrebnih 19000 litrov vode, za 1 hamburger iz Mcdonaldsa je potrebnih 2500 litrov vode, za 1 kg sira je potrebnih 3200 litrov vode, a za 1 kg krompirja je potrebnih 290 litrov vode, za 1 kg testenin je potrebnih 1850 litrov vode, za 1 kg riža je potrebnih 2500 litrov vode.

Risba: Manja Ostrež Ravnikar, 2.A

Zakaj torej nihče ne govori o tem, zakaj nas ne opozarjajo, da s svojim načinom prehranjevanja posredno uničujemo ves planet? Ker živimo v svetu, kjer vlada politični sistem, sistem pohlepa. Pomembne okoljevarstvene organizacije (Green Peace, 350.org, Amazon watch, Sierra watch, NRDC, Oceana) vam svetujejo, da še naprej brezskrbno živite, a se občasno peljite s kolesom, tuširajte se manj časa, zaprite vodo, medtem ko si umivate zobe, zamenjajte žarnice z varčnimi, zamenjajte kuhinjske naprave z varčnimi, ugasnite luči, ko greste iz sobe ... To je super varčevanje, ampak danes ne gre več za varčevanje, ampak za reševanje. Ko bodo ljudje videli posledice in to bo kar kmalu, bodo morali nekaj spremeniti, jaz samo upam, da ne bo prepozno. Ne razmišljate, da je vseeno, kaj naredim sam, saj se večina ljudi ne bo spremenila. Veliko revolucionarnih stvari se je začelo s tem, da enemu človeku nekaj ni bilo všeč!

Prostoživeče živali so 10,000 let nazaj sestavljale 99 % biomase. Ljudje pa smo predstavljali le 1 % biomase. Danes, samo 10,000 let kasneje, kar je samo drobec zemljine zgodovine, predstavljamo ljudje in živali, ki si jih lastimo, 98 % biomase. Divje, prostoživeče živali pa predstavljajo le 2 %.

V bistvu smo ukradli svet, Zemljo, prostoživečim živalim, da bi jo uporabljali zase. Po moje ima Zemlja možna dva neizogibna konca. Ali bomo iztrebili Zemljo življenja ali pa bomo dosegli harmonijo, v kateri bodo živali, ljudje in rastline živeli v sožitju in ravnovesju. Sliši se naivno in nemogoče, ampak to je moje prepričanje. Verjetno ne bom živela tako dolgo, da bi to videla s svojimi očmi, a bom zagotovo odšla s tega planeta vedoč, da sem ga poskušala rešiti, ne pa uničiti.

Špela Pustotnik, 3.a

Risba: Lara Demič, 4.a

Utrinki z ljubljanskega maratona

Moja harmonika

Bilo je leta 2009, ko smo šli z družino v Italijo, natančneje v Castelfidardo. Odšli smo z namenom, da bi kupili glasilke, kovčke in ostalo, kar oče potrebuje za izdelavo harmonike.

Že pred tem sem se učila igranja klavirske harmonike. Poučevala me je moja mami, saj se je v glasbeni šoli učila igranja »klavirke«. Igra res odlično in želela sem si, da bi igrala prav tako. Učila sem se na harmoniko, ki nam jo je podarila teta. Naučila se nisem veliko, saj mi usklajevanje leve in desne roke ni šlo najbolje. Veselila sem se potovanja v Italijo in to upravičeno. Že prvi dan sem videla veliko zanimivih reči. Zadnji dan pa sem videla zelo majhno diatonično harmoniko. Očarala me je in očetu

sem omenila, da bi tudi jaz igrala »frajtonerico«. Ko smo prišli domov, sem imela drugačen pogled na »frajtonerico«. Pogosto sem hodila k očetu v delavnico, ko je izdeloval harmonike, in ga opazovala ter mu pri čem tudi pomagala. Z izdelavo je veliko dela, vse od rezanja stranic, lepljenja, sestavljanja, lakiranja do uglasčevanja, izdelovanja meha. V oči mi je takoj stopila bela »škatla« in oči je to opazil. Tako je 27. avgusta 2010 prvič zapela MOJA harmonika. Učil me je oče, ki je samouk. Preučil je vse Miheličeve in Slakove pesmi. Znanje je prenašal name in jaz sem ga z velikim veseljem sprejela. Pesem sem se lahko zelo hitro naučila, a najtežje je bilo usklajevanje. Kmalu sem se privadila in se naučila že kar nekaj zahtevnih pesmi. Vsi so bili navdušeni. Igrati sem začela v Glasbenem društvu ansambel Petrovčič. Moj prvi nastop je bil v Lazah, ko sem igrala na neki prireditvi. Z ansamblom pa sem prvič »raztegnila meh« na Valentinovem plesu 11. februarja 2012. Bila sem zelo živčna, a uspelo se mi je zbrati in dokaj solidno zaigrati. Imela sem kar nekaj nastopov. Bližal se je nastop z ansamblom, ki je bil 29. septembra 2012. Tisti dan, ko smo imeli nastop, mi je umrla babica. Igrali smo znancem in pred »špilom« so rekli, da nam ni treba igrati, saj so izvedeli za smrt. Vseeno smo nastopili. Bil je najtežji nastop. Sledila je še poškodba prsta in enoletni premor. Ko sem ponovno lahko raztegnila meh, sem kar dobro odigrala pesmi, ki sem jih

znala. Nastopala sem s folkloro. Imeli smo kar nekaj nastopov. Ko sem prišla v 8. razred, folklor ni več delovala in nekaj časa nisem mogla igrati harmonike, saj sem bila nekoliko potrta. Veselje se je kmalu zatem vrnilo in sama sem se učila novih pesmi. Poleti 2015 sem se odločila, da se udeležim tekmovanja harmonikarjev Na Slakov način. Igrala sem Bovško nevihto. Žirije nisem prepričala, poslušalci pa so me opazovali. Sledilo je tekmovanje za Pokal Postojnske jame. Igrala sem Miheličevo Rajanje na vasi. Publika je bila navdušena, jaz tudi, uvrstitev pa mi ni bila pomembna.

Pesmi se učim po posluhu. Sedaj ko bivam v dijaškem domu nimam več toliko časa za igranje harmonike in učenje novih skladb, a ob koncu tedna, ko pridem domov z veseljem zaigram kakšno pesem.

Rozalija Petrovčič, 1.a

Risba: Nina Jenko, 2.a

PO SVETU

Lampedusa

Evropa se začne na Lampedusi (Europe begins at Lampedusa)!

Konec septembra in v začetku oktobra 2016 nas je italijanska vlada kot edino šolo iz Slovenije in kot eno od le desetih držav (od 25-ih) iz EU povabila v mednarodni projekt **»Europe begins at Lampedusa«**.

Dogodek je bil v prvi vrsti namenjen spominu na tragično ladijsko nesrečo izpred treh let, ko se je v Sredozemskem morju nedaleč od otoka Lampedusa zgodila ladijska tragedija z afriškimi in azijskimi begunci. 3. oktobra 2013, manj kot kilometer stran od obale otoka, je na manjši ladjici, prepolni beguncev, začelo goreti. Ladja, katere nosilnost je bila največ 200 ljudi, je bila v zelo slabem stanju, na njej pa je bilo v trenutku približevanja obali več kot 600 potnikov. Ko je prišlo do požara v podpalubju, so potniki na ladji začeli panično skakati v morje, kljub temu da niso znali plavati. Umrlo je 400 ljudi. Eden od preživelih Sirijcev, ki nam je povedal svojo zgodbo, je takrat kot mož in oče izgubil vso svojo družino.

V spomin na ta tragični dogodek sta potekali dve vzporedni dogajanji. Prvo je bilo povezano z italijanskimi državnimi institucijami (okrogle mize, obiski ministrov, predstavitve nekaterih pomembnih državnih odločitev o beguncih ...) in je bilo močno medijsko podprto. Drugo dogajanje je bilo namenjeno srečanju dijakov italijanskih srednjih šol in spoznavanju begunske problematike. Ta del projekta je vključeval mednarodno srečanje dijakov iz držav EU.

Ministrstvo za šolstvo Republike Italije, ki je ves projekt tudi financiralo, je na Lampeduso povabilo po eno srednjo šolo iz vsake od 51 italijanskih provinc (npr. iz pokrajine Furlanije in Julijske krajine je prišla delegacija gimnazije iz Trsta, ki je za svojo raziskavo na nacionalni ravni na gala prireditvi, ki se je odvijala na letališču, prejela tudi prvo nagrado), hkrati pa še deset šol iz različnih evropskih držav (Avstrije, Danske, Finske, Grčije, Irske, Latvije, Nemčije, Slovaške, Slovenije in Švedske).

Poslušali smo predavanja o begunski krizi, se srečali s preživeli brodolomci, spoznali način reševanja beguncev italijanske obalne straže in videli izjemne reševalne čolne. Svoje delo so predstavili zdravniki prostovoljci, vključeni v organizacijo Zdravniki brez meja. Mi smo imeli, tako kot ostali dijaki povabljenih šol, predstavitev svojega raziskovalnega dela. Predstavili smo težave v Sloveniji v času begunske krize 2015/16 in pot beguncev preko t. i. balkanske poti. S svojo raziskavo smo poželi precej pohval.

Prof. M. Zorko

Jan Krivec, 3.b

V petek, 30. 9. 2016, smo se trije učenci, Miha Cerar, Matija Grm in Jan Krivec ter profesor Matjaž Zorko odpravili na otok Lampedusa, kjer smo se zelo veliko naučili, uživali in se smejali. Ostali smo vse do torka, 4. 10. 2016. Dnevi so minevali zelo hitro.

Organizatorji so nam pripravili veliko poučnih delavnic. Prva delavnica je potekala v prostorih obalne straže. Spoznali smo, kako poteka reševanje beguncev na morju in kakšno opremo reševalci uporabljajo. Pred ogledom sem mislil, da to delo ni težko oz. naporno in da moraš biti samo močna osebnost, a pokazali so nam nekaj dramatičnih posnetkov. Reševalci tudi na šestmetrskih valovih iščejo preživele, ki se stiskajo na izredno majhnih potapljajočih preobloženih čolnih. Reševalci tvegajo življenje. Reševanje skušajo narediti uspešnejše tako, da večje ladje npr. tovarne takoj po morski meji Libije rešijo begunce in jih nato pripeljejo do obale Italije ali Malte. Ta sistem je privedel do manjših žrtev in večje varnosti ljudi na krovu. Spoznali smo tudi opremo za reševanje: hitre ladje, ki sprejmejo na krov tudi 200-500 ljudi. Na postaji imajo tudi radio za komuniciranje z drugimi ladjami ...

V soboto, 1. 10. 2016 smo se srečali tudi z begunci, ki so pred tremi leti preživeli nesrečo, v kateri je umrlo 400 beguncev. 90 % vseh žrtev je bilo neplavalcev in to je bil glavni razlog za njihovo smrt. Preživeli so polni življenja, veseli, a hkrati žalostni zaradi izgube najbližjih. Živijo pri sorodnikih oz. prijateljih v Skandinaviji, Nemčiji, Nizozemski in Franciji. Navezal sem stik z domačinoma, ki sta bila stara prav toliko kot jaz, 17 let, in sta mi veliko povedala o tej nesreči, da je cel otok žaloval. Begunska kriza je otoku vzela veliko turistov, ki so prinašali dohodke. Povedati moram, da so redkokje tako lepe plaže, kot so na otoku Lampedusa. Od sogovorcev sem tudi izvedel, da je življenje na otoku zelo barvito poleti in nekoliko manj animacijsko pozimi. Naslednji dan smo imeli predavanje o dobrodelni organizaciji Doctors without borders (Zdravniki brez meja). Njihova predstavica je predstavila organizacijo, da prejemajo sredstva samo od donatorjev. Zaradi tega ohranjajo neodvisnost, saj jim nobena država ne more odrediti, kje naj pomagajo. Zanimivo je, da morajo biti prostovoljci na določenem kraju v treh dneh oz. čim prej (od dneva, ko so bili poklicani). Organizacija ima v lasti tudi ladjo, s katero so reševali tudi v Sredozemskem morju, in mislim, da so jo kupili ravno za te namene. Predstavica nam je povedala različne zgodbe, ki so se jim pripetile na krovu (npr. neka ženska je rodila na ladji). Med zgodbami so bile tudi bolj črne (npr. neka punčka je izgubila vso družino). Najbolj se me je dotaknilo spoznanje, da smo, ne glede na starost, barvo kože, las, oči, velikost, versko ali politično pripadnost, vsi samo ljudje in lahko drugim pomagamo, kajti nikoli ne vemo, kdaj lahko nas doleti nesreča.

Miha Cerar, 2.b

Nastanitev na otoku je bila odlična, prav tako tudi organizacija dogodkov. Za vsak dan smo imeli določene dejavnosti, npr. ogled reševalnega gliserja ali slik otrok, ki ponazarjajo njihov pogled na situacijo beguncev.

Poslušali smo zgodbe preživelih, ki so na otoku že dalj časa.

V prostem času smo skupaj z ostalimi profesorji, učenci in domačini raziskovali otok in tako spoznali življenje domačinov. Mimogrede smo se naučili tudi nekaj italijanskih bese. Uživali smo na prelepih plažah, ki nam bodo za vedno ostale v spominu.

Prav vsi smo bili zelo pozitivno presenečeni nad projektom in Lampeduzo v celoti. Upam, da smo pustili tudi dober vtis in navezali smo nova prijateljstva.

Matija Grm, 2.b

Še z dvema dijakoma Gimnazije Antona Aškercia sem bil izbran za sodelovanje pri projektu, povezanim z nesrečo, ki se je zgodila 3. 10. 2013 na italijanskem otoku Lampeduza. Projekt se mi je zdel zanimiv, zato sem se hitro odločil, da želim sodelovati.

... Imel sem možnost, da spoznam dijake iz drugih države Evrope, ki so sodelovale pri projektu. Spoznati vse te ljudi je bila odlična izkušnja. Skupaj z Miho in Janom smo predstavili raziskavo o begunski krizi v Sloveniji v primerjavi z begunsko krizo v Italiji oz. na Lampeduzi.

Projekt je bil odlična izkušnja, ki mi bo za zmeraj ostala v spominu in se jo bom z veseljem spominjal.

Dubaj

Dubaj je največje mesto v Združenih arabskih emiratih in glavno mesto istoimenskega emirata, enega od sedmih, ki sestavljajo državo. V njem živi približno 2,1 milijona ljudi, kar je devet desetih vsega prebivalstva emirata.

Dubaj je islamsko mesto, zato je treba spoštovati islamske običaje. V mestu je veliko molilnic, nacionalnih in privatnih muzejev, v katerih najdete zanimive razstave in umetniška dela. Glavne znamenitosti so:

Burj al Arab: hotel, zgrajen za bogate, ki stoji na polotočku.

Dubai vodometi : vodometi, ki pršijo vodo v ritmu glasbe do 50 metrov visoko.

Zaliv delfinov: eden največjih rezervatov za delfine na svetu. Z delfini lahko plavaš, jih hraniš, skrbiš zanje in jih opazuješ med izvajanjem atrakcij.

Vodni park "Divji Vadi": največja zanimivost za turiste ponuja več kot trideset toboganov, umetno nevihto in še mnogo več.

Palmovi otoki: umetno narejeni otoki v obliki palme, na katerem imajo svoje rezidence bogati in slavni.

Burj Khalifa: poslovni center in trenutno najvišja stavba na svetu, meri kar 846 metrov v višino. Stavba ima tudi simbolni pomeni, saj ponazarja velik razkorak med bogatimi in revnimi.

V Dubaju sem bila lani februarja in se za novo leto ponovno vračam. Mesto mi je všeč, saj je popolno nasprotje Ljubljane. Je mesto, ki podira vse svetovne rekorde, je zelo moderno in ponuja vedno nova doživetja.

V samo 14 letih (1991-2005) se je Dubaj iz povprečnega puščavskega mesteca preoblikoval v eno najbogatejših mest sveta. Zgrajen je s trdim delom priseljencev, ki nimajo

enakega socialnega statusa kot domači prebivalci in turisti, ki prihajajo na ogled mesta. Čeprav je to umetno zgrajeno mesto, ima dušo in zelo gostoljubne ljudi.

Poleg Dubaja mi je bil zelo všeč tudi Abu Dabi, saj sem v njem videla osupljivo mošejo Šejka Zayeda. Potovanje v Dubaj bi priporočila vsem, saj je mesto, v katerem lahko najde vsak nekaj zase.

Pia Maroša, 3.b

Oddaja Gymnasium

Na mednarodnem projektu Gymnasium sodeluje tudi naša šola. Ker je ženska ekipa razpadla, smo dijaki Kristjan, Nejc in Blaž z veliko vnemo priskočili na pomoč, konec tedna smo prebrali članke in gradivo o vroče-hladnem čezatlantskem odnosu. Skupaj s profesorjem Matjažem Zorkom in z dijakinjo Nino Jenko iz drugega letnika smo se tri dni pripravljali na radijsko soočenje, ki je bilo 9. 11. 2016. Oblikovali smo teze, vodilno misel in vprašanja za nasprotno ekipo ter vprašanje za gospoda Milana Zvera. V sredo smo odšli na RTV, kjer so nas sprejeli odprtih rok. Voditeljica nam je na začetku povedala, da posredovano gradivo ni bilo ravno najboljše in da bomo govorili večinoma o vojaških odnosih. To nam je vlilo strah v kosti, saj so nasprotniki dejali, da se niso pripravljali po posredovanem gradivu.

DATUM	ŠOLA 1	ŠOLA 2
30.11.	Šolski center Nova Gorica, Srednja ekonomska in trgovska šola	Srednja trgovska šola Ljubljana
7.12.	Prometna šola Maribor	Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, Srednja poklicna in strokovna šola
14.12.	Šolski center Ljubljana, Gimnazija Antona Aškerc	Gimnazija Jesenice
21.12.	Gimnazija Kranj	Ekonomski gimnazija in srednja šola Favadovjica
4.1.	Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer	Srednja šola Slovenska Bistrica
11.1.	Gimnazija Novo mesto	I. gimnazija v Celju
18.1.	Zavod Sv. Frančiška Saleškega, Gimnazija Želminje	ŠC Celje, Gimnazija Lava

Nato so nas posedli v sobo in nam dali še nekaj časa za pripravo. Napočil je boj. Nastopajoči smo oblikovali veliko zanimivih tez in mnenj. Nasprotna ekipa je večinoma brala, mi pa smo si v glavi sproti oblikovali odgovore. Ura je minila, kot bi mignil. Ko so se mikrofoni izklopili, je napočil prijateljski pogovor z voditeljico in nasprotno ekipo.

Ne glede na rezultat (izgubili smo 51:49), smo odšli z dvignjeno glavo in smo veseli nove izkušnje.

Blaž Grobiša, Kristjan Štaba Pečnik, Nejc Delalut, 4.a

Skozi strip do identitete(»Strip to Identity«)

Povzeto po: Slovenski literarni liki niso le mrtve črke na papirju
24. januar 2017 ob 18:20
Ljubljana - MMC RTV SLO

Primičeva Julija v resnici nikoli ni privolila v zmenek s Francetom Prešernom. Privolila pa je v stripu *The Slovenian Love Story (Slovenska ljubezenska zgodba)*, ki so ga ustvarili dijaki Gimnazije Antona Aškercia iz Ljubljane.

V njem se pesnik in njegova muza sprehajata ob obrežju Ljubljanice in si pripovedujeta zgodbe o prevzetni Urški in Povodnem možu ter zgodbo med Črtomirom in Bogomilo iz Krsta pri Savici.

Strip je nastal v okviru triletnega projekta Erasmus+, v katerega je vključenih osem držav: Norveška, Irska, Belgija, Nemčija, Italija, Španija, Turčija in Slovenija, ki jo zastopa omenjena gimnazija. Pod naslovom **Strip to Identity** mladi ustvarjajo stripe po ljudskih pripovedkah oziroma za vsako deželo prepoznavnih zgodbah. *"Najprej je treba povedati, da je sam projekt zasnovan tako, da naj bi vsi, ki smo vključeni vanj, kot predstavniki različnih narodov Evropske unije drug drugemu povedali nekaj o svoji nacionalni identiteti skozi medij stripa. V samem naslovu projekta, STRIP TO IDENTITY, se namreč skrivata dva različna pomena iste besede. STRIP kot COMIC BOOK, skozi katerega naj bi prikazali svojo kulturno dediščino oz. ljudsko izročilo, etnologijo in književnost. Po drugi strani pa naj bi se kot narod razgalili (STRIP = SLEČI SE) in pokazali svojo nacionalno bit",* je povedala vodja projekta **Vanja Uhot**.

Da bi to dosegli, so morali najti primerne nacionalne junake oziroma stripovske heroje. Prvi strip, ki so ga ustvarili, je pod naslovom *Nepremagljiva kokošja junaka* pripovedoval zgodbo o Petru Klepcu in Martinu Krpanu. O dveh junakih, ki ju družijo nadnaravna moč. Petru Klepcu jo podari vila, medtem ko ima Martin Krpan to moč že prirojeno. Ker niso želeli posegati na zgodovinsko področje novejših zgodovine, so se zatekli nekoliko nazaj, v čas Turkov, in naredili mešanico dveh zgodb ter tako ustvarili "herojiado" s ščepcem humorne nacionalne samoironije. Peter Klepec in Martin Krpan sta naša tipična junaka, ki izhajata iz tradicionalnega kmečkega okolja ter predstavljata tako robotost, preprostost, bistrumnost in zvijačnost kot tudi dobroto in pogum.

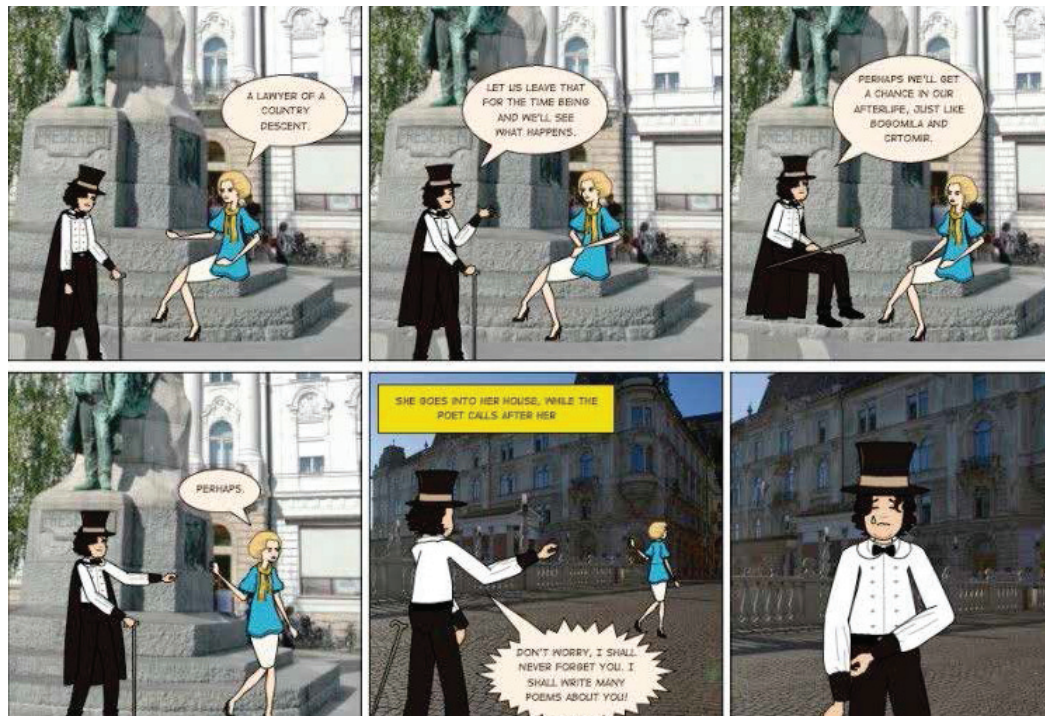

"Zgodbi o Klepcu in Krpanu sta del našega ljudskega izročila in kot taki pomembni za naš narod. Zgodba, v kateri se omenjena junaka srečata, pa je želela predstaviti zgodovinsko obdobje, v katerem smo Slovenci združili moči v borbi proti skupni nevarnosti.

Morda sporočilo, da smo Slovenci kljub nasprotjem sposobni preseči lokalne in ideološke razlike in se v nekem trenutku povezati med seboj. Vsekakor pa zgodba nima nikakršnega namena napeljevati na kakršnokoli begunsko krizo v EU-ju ali kaj podobnega. Nastala je namreč že takoj na začetku našega projekta leta 2014, ko o tej problematiki ni bilo še nobenega sledu," dodaja vodja projekta Vanja Uhot.

Namen in končni cilj projekta je dvig bralne pismenosti med mladimi in širjenje kulturne dediščine med evropskimi državami. Vsaka od sodelujočih držav partnerk v projektu z izdelavo stripa krepi svojo narodno in kulturno identiteto, pripadnost svoji deželi in utrjuje svoje mesto v Evropi današnjega časa. Hkrati pa mednarodna srečanja in izmenjave tako dijakom kot učiteljem vseh osmih držav omogočajo spoznavanje drugih kultur in družbenih okolij, s čimer se širijo obzorja, rušijo meje samozadostnosti in krepi strpnost med državami, kar je v današnjih nemirnih časih še kako pomembno.

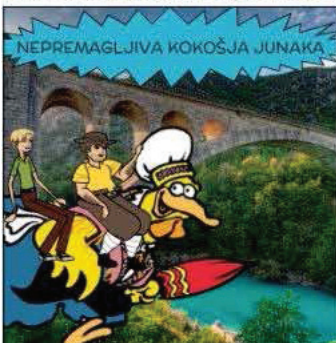
Pri ustvarjanju stripov so sodelovali dijaki in dijakinje: **Žan Izgoršek, Tadej Jernejčič, Neja Dernulc, Nik Seliškar, Žaklina Dodič, Vanesa Mazreku, Lana Bizjak, Adrijana Robič, Jan Krivec, Neža Kokelj, Saša Vesel in Anže Gabrovšek.**

Make a Comic: Krpan in Klepec

by Tadej Jernejčič

NEPREMAGLJIVA KOKOŠJA JUNAKA
strip ojakov Gimnazije Antona Aškercia, Šolskega centra Ljubljana

Izdališi dijaki:
Žan Izgoršek, Tadej Jernejčič, Neža Kokej, NK Selškar, Saša Vesel,
Anže Gabrovšek

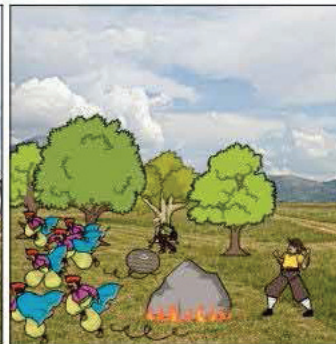
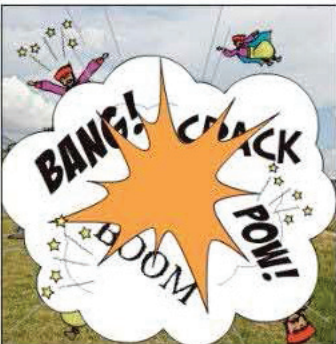
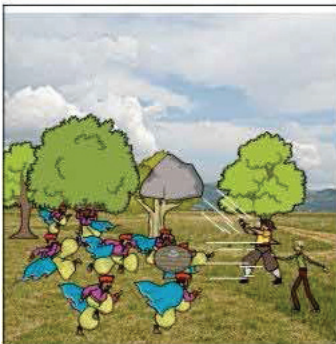
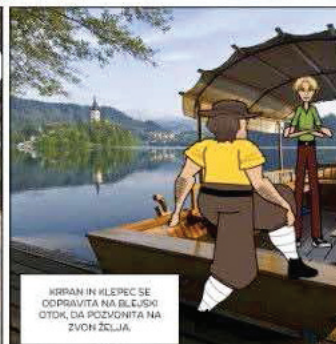
Mentorja in urednika:
Maja Kosmač Zamuda
Mašaž Zorko

Jezikovno pregledala: Maja Kosmač Zamuda

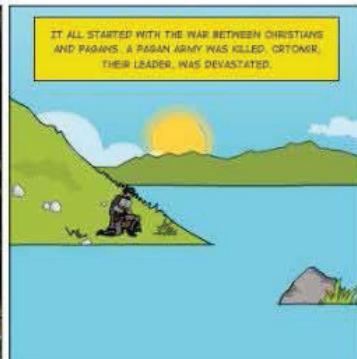
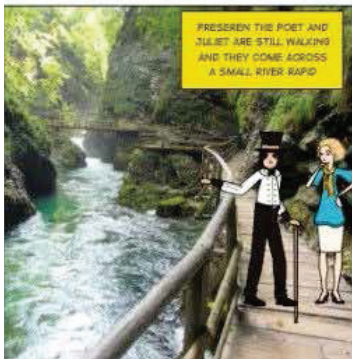
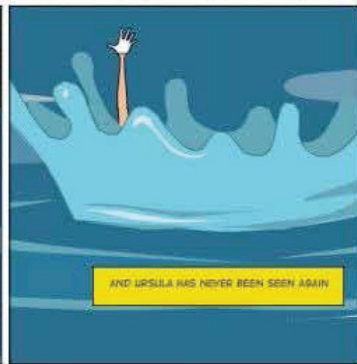
Oblikovanje in priprava za tisk: Mašaž Zorko

Izdal: Šolski center Ljubljana ob pomoči sredstev
projekta Erasmus +, -STRIP TO IDENTITY-

Ljubljana, 2015

Fototrinki s spoznavnega izleta na Kras

PREDSTAVIMO DIJAKE

Gal Schweiger, 2.a - nogometaš

Kateri je tvoj najljubši šport?

Nogomet, saj ga tudi igram.

Kdaj si se začel ukvarjati z nogometom?

Z nogometom sem se začel ukvarjati v prvem razredu osnovne šole oziroma s petimi leti.

V katerih nogometnih klubih si treniral nogomet?

Začel sem v NK Bravo, potem NK Interblock, sedaj pa sem v NK Olimpija.

V akciji (Gal je prvi z desne)

Koliko časa si igral oziroma igraš v posameznem klubu?

V NK Bravo sem igral eno leto, v NK Interblock pet let in v NK Olimpija igram že peto leto.

Kolikokrat na teden treniraš?

Imam 7 treningov na teden, dva zjutraj pred šolo. Ostalih 5 treningov imam popoldne. Med vikendi pa imam tekme ali jutranje treninge.

Kdo te je navdušil za nogomet?

Učitelj šolske nogometne šole, Danilo Lukner.

Najljubši nogometni klub?

FC Barcelona.

Si že razmišljal o tem, da bi z nogometom končal? Ne, ker želim živeti od nogometa.

V katerem klubu si želiš igrati? V kakšnem bolj znanem klubu v tujini.

Polona Černigoj, 2.a

Ivana Štular, bivša dijakinja GAA

Kako bi v dveh stavkih opisala svoja leta šolanja na naši gimnaziji? Ali si pridobila dobro podlago za študij?

Ni mi žal, da sem šla na Aškerčevo gimnazijo. Bila so zanimiva štiri leta. Ja, za kemijo, biologijo mi je sprva primanjkovalo znanja.

Katero fakulteto obiskuješ? Kaj je vplivalo na tvojo odločitev za nadaljevanje šolanja prav na tej fakulteti?

Biotehniško, smer zootehnika. Je najbližje veterini in se ukvarja z živalmi.

Kateri so tvoji najljubši predmeti in zakaj? Za kateri poklic se šolaš?

Genetika in biologija, ker sta naravoslovna predmeta. Za poklic na področju konjereje, vendar se mi zdi, da bom za ta poklic potrebovala še dodatno izobraževanje.

Kakšni so pogoji za opravljen letnik?

Z opravljanjem obveznosti pri posameznih predmetih zbiramo kreditne točke, ki nam omogočijo napredovanje v naslednji letnih. Če manjkamo več kot enkrat pri določenem predmetu pri vajah, mora naš izostanek opravičiti zdravnik. Pogoj za opravljanje izpita je kolokvij t.j. preverjanje znanja iz vaj. Na izpitih se ocenjuje le znanje s predavanj.

V katerih obštudijskih dejavnostih sodeluješ?

Erasmus+, ki omogoča opravljanje prakse in izpitov v tujini. Rada bi šla za šest mesecev v Milano. Potrebna je prijava, biti moraš izbran. Subvencionirano imaš nastanitev in hrano. Obiskuješ tamkajšnjo fakulteto in opravljaš predmete z enako osnovo kot tukaj.

Kaj počneš v prostem času, poleg študija?

Rekreativno jaham, se družim s prijatelji in berem kriminalke. Konje sem spoznala v petem razredu osnovne šole. Konje imam rada, ker se mi zdijo veličastni. Rada imam tudi vse ostale živali.

Kaj bi sporočila sedanjim dijakom gimnazije Antona Aškerca?

Čimbolj se trudite za dobre ocene, da boste lahko študirali, kar boste želeli. Dobro izkoristite čas, ko ste še na gimnaziji. Osnovni predmeti so pomembni za nadaljevanje šolanja.

Intervju s Tilnom Udovičem, ki študira violo na Akademiji za glasbo.

Koliko časa že igraš violo?

Violo igram približno šest let, sem se pa pred tem učil violino osem let. Inštrumenta sta si podobna, zato menjava ni predstavljala večje težave.

Zakaj ravno viola? Kakšno je sicer zanimanje za študij godal?

Do viole sem prišel po naključju, ker jih je v glasbeni šoli slučajno primanjkovalo. Izkazalo se je za dobro izbiro, saj so viole po šolah, akademijah in tudi v profesionalnih orkestrih od vseh godal trenutno najbolj iskane.

Koliko vas je v letniku?

Letos sva v prvem letniku viole le dva študenta, na celi Akademiji pa nas je samo pet! To pomeni, da mora Akademija za svoj simfonični orkester vedno najeti še vsaj 2 poklicna violista, pomeni pa tudi, da dobim(o) mnogo (tudi plačanih) ponudb iz raznih glasbenih sestavov.

Ali imaš kakšne nagrade/priznanja s področja viole?

Pred dvema letoma, ko sem bil zadnje leto na glasbeni šoli, sem se udeležil svojega edinega tekmovanja iz viole. Tekmoval sem na slovenskem tekmovanju mladih glasbenikov – Temsig in na regijskem osvojil zlato, na državnem pa srebrno plaketo.

Kako to, da si se odločil študirati violo?

Glasba me spremlja od rojstva in jasno mi je, da sem z njo neločljivo povezan. Viola je bila skoraj edina, predvsem pa zame najbolj primerna možnost, da se z umetnostjo začnem ukvarjati tudi profesionalno.

Je bila to tvoja prva izbira?

Ne, po opravljeni maturi sem se vpisal na študij zgodovine in umetnostne zgodovine na ljubljanski Filozofski fakulteti, za katerega trdo učenje iz knjig na žalost (ali srečo) nisem imel potrpljenja.

Poješ v priznanem akademskem pevskem zboru Toneta Tomšiča. Od kod ta ljubezen do glasbe?

Petje v zboru je še ena edinstvena izkušnja, ki jo ponuja glasba. Veliko sem pel že v otroških zborih, potem pa sem zaradi mutacije glasu zborovstvo nekoliko opustil. Z APZ Tone Tomšič sem spet odkril čar kvalitetnega petja v skupini, ki ga zdaj z velikim veseljem izkoriščam.

Kakšne spomine imaš na našo šolo?

Najprej se spomnim na svoj razred, v katerem sem se dobro počutil, nam je pa na žalost manjkala medsebojna povezanost, ki je za tako skupino najpomembnejša, bolj kot bleščeči uspehi. Spomnim se profesorjev, nekaterih raje, drugih manj, nikogar pa nimam v slabem spominu. Sem pa na gimnaziji malo pogrešal glasbeno udejstvovanje. Pevski zbor bi bilo zagotovo mogoče ustanovit.

Kakšne smešne/žalostne prigode?

Veliko jih je bilo, recimo ta, ko je profesor Zorko prinesel popravljene teste iz zgodovine in se še pred deljenjem zadril: »Udovič, ti si zdaj zvezda v zbornici!« V poli sem bil namreč pustil cel paket plonk listkov. Sem bil pa takrat po hodnikih prijazno ogovorjen s strani mnogih profesorjev.

Katerega profesorja najbolj pogrešaš?

Zagotovo so name najbolj vplivale ure književnosti pri profesorici Špur, ki sem jih iz mladostniško prismojenih razlogov včasih tudi izpustil, česar mi je zdaj žal. Rad sem imel tudi zgodovino s profesorjem Zorkom, angleščino s profesorico Rigler in kemijo pri profesorju Smrduju. Prepričali so me z zanimivimi urami, predvsem pa z načinom, kako so se približali nam dijakom. Imel sem občutek, da nas razumejo. V lepem spominu imam še svojo razredničarko profesorico Sagadin – Robič.

Kaj bi naredil, če bi bil še enkrat dijak naše šole?

Trudil bi se za trdnejšo povezanost med sošolkami in sošolci, več bi spraševal profesorje in bil bi pobudnik glasbenih dejavnosti na šoli.

Kakšni so tvoji cilji za prihodnost?

Zaenkrat so še zabrisani, je pa zagotovo zraven glasba.

Koliko ur na dan vadiš inštrument?

Okrog štiri ure.

Kako poteka študij? Ali imaš tudi teoretične predmete?

Glavni predmet (viola) je najpomembnejši in zahteva največ časa. Zraven pa so seveda še teoretični predmeti, katerih me je celo malo bolj strah kot glavnega, ker bom moral spet sestiti za knjige.

Ali je še kakšna misel, ki bi jo delil z nami?

Organizirajte razredne piknike, skupaj pojdite na morje ali v hribe, glejte filme, poslušajte glasbo in ne kregajte se med sabo, ker je to slabo za kožo.

Eva Zidar 2.b, Pia Maroša 3.b

Risba: Lara Demič, 4.a

Valentina Mandzhieva

Valentina se je v Slovenijo preselila iz Moskve in na naši gimnaziji obiskuje 1a.

Zakaj ste se preselili iz Rusije?

Moja starša sta tukaj dobila službo. Za selitev sta mi povedala že pol leta prej, vendar se nisem želela preseliti.

Kako si bila sprejeta?

Sprejeli so me dobro. Našla sem si družbo in tudi moji novi sošolci so me zelo lepo sprejeli.

Kaj najbolj pogrešaš?

Najbolj pogrešam stare prijatelje in druženje z njimi.

Ali imaš kaj težav pri učenju slovenščine?

Da, slovenščina mi dela težave, saj se hkrati učim še angleščino in nemščino. Veliko svojega časa posvetim učenju novega jezika, zato se malo manj časa posvečam novi okolici.

Ali nameravaš ostati v Sloveniji in tu nadaljevati šolanje ali imaš v načrtu vrnitev v Rusijo?

Ne vem še. Do takrat je še daleč in tukaj mi je zelo všeč.

Mirja Žubi

Mirja je dijakinja 3a-razreda in je k nam prišla iz Sarajeva.

Kaj ti je v Sloveniji najbolj všeč?

Vse se zdi bolj organizirano. Prevoz je skoraj vedno pravočasen, dejavnosti so bolj organizirane in informacije so lažje dostopne. Všeč mi je tudi naprednejši (elektronski) sistem knjižnic v mestu.

Kako dobro poznaš Ljubljano? Kam zahajaš v prostem času?

Mislím, da Ljubljano kar dobro poznam. V prostem času rada hodim po mestu.

Kako hitro si dobila nove prijatelje?

V razredu sem hitro dobila nove prijatelje, saj so me vsi sošolci odprto sprejeli.

Kateri predmet ti je najbolj všeč?

Moj najljubši predmet je angleščina.

Kako se šolski sistem v Sloveniji razlikuje od sistema v BiH?

V tretjem letniku lahko v Bosni in Hercegovini izbiraš med matematično, naravoslovno, družboslovno, jezikovno smerjo ali informatiko. Latinščina je obvezna na vseh gimnazijah od tretjega letnika dalje, na nekaterih gimnazijah pa jo lahko zamenjaš z arabščino. Izbiraš lahko tudi med veroukom in predmetom družba, kultura in religija (DKR). Tudi ekskurzije so ponavadi daljše, trajajo vsaj teden dni. Zdi se mi, da je vzdušje v Sloveniji bolj »sproščeno«. V mojem starem razredu smo se vsi bali nekaterih profesorjev, zato je bila disciplina malo večja.

Sanja Jovančević

Sanja, bivša učenka naše gimnazije, trenutno študira južnoslovanske jezike in primerjalno jezikoslovje.

S čim si se ukvarjala v srednji šoli (poleg šole)?

Trenirala sem tekvando.

Zakaj si se odločila za našo srednjo šolo?

Zelo so me pritegnili informativci in to, da je možnost učenja ruščine.

Bi se zanjo še enkrat odločila?

Ja, vendar bi se morale spremeniti maturitetne priprave.

Zakaj si si izbrala študij jezikov?

Jeziki so mi vedno dobro šli in zato je bila ta odločitev logična.

Kaj želiš delati v prihodnosti?

Prevajalstvo, profesorica v srednji šoli, mogoče tudi na Aškerčevi gimnaziji.

Ali si se pri izbiri študija pravilno odločila? Ali kaj obžaluješ?

Pogrešam kakšne težke predmete, vendar vem, da sem se pravilno odločila.

Koliko vas je v letniku?

V eni smeri smo trije študenti, na drugi smeri pa nas je dvajset.

Ali je obvezna prisotnost?

Na redkih predmetih je prisotnost obvezna. Če nisi prisoten, te ne spustijo na prvi izpitni rok.

Kaj si si želela postati kot otrok? Je to povezano s tem, kar si želiš zdaj?

Ja. Že v osnovni šoli sem vedela, da želim delati nekaj, povezano z jeziki.

Kakšno je nočno življenje študentov?

Nočno življenje ovira urnik na fakulteti in s to težavo se še borim.

Nina Imperl, 2.a

Nal Zgonc

Nal Zgonc iz 4.B se izobražuje na Konzervatoriju za glasbo in balet.

Kje in koliko let treniraš balet?

Že šest let se šolam na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, prej sem plesal hip-hop.

Zakaj treniraš?

Balet mi je zelo všeč, to si želim početi celo življenje. Ko sem bil star 12 let, me je teta peljala gledat Hrestača in balet mi je postal všeč. Ko smo šli gledat predstavo Bajadera, pa sem bil že prepričan, da bom baletnik.

Kje nastopaš?

Če potrebujejo plesalce v kakšni predstavi, vedno pokličejo baletnike in plesalce iz naše šole. Vsako leto spomladi imamo zaključno predstavo.

Koliko ur na dan treniraš in kako potekajo treningi?

Treniram vsak dan v tednu po uro in pol baleta. 2-krat na teden imam repertoar. 1-krat na teden karakterne plese, 1-krat na teden pa še klavir. Ko pridem domov in se moram učiti, je ura 8, nato delam za šolo in poskrbim za dovolj spanja, posebej med nastopi in izpiti.

Ali imaš kdaj namen iti študirat balet v tujino? Če ja, kam?

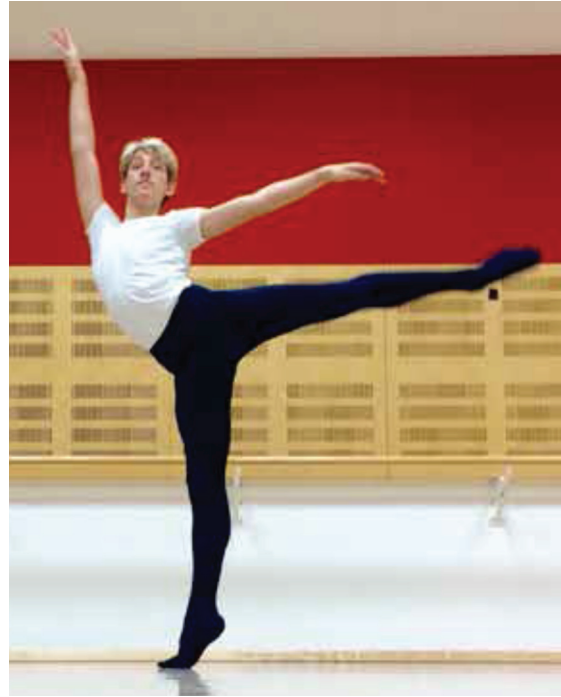
Definitivno ja, saj me to zelo veseli. Kamorkoli, najraje pa v Ameriko.

Ali imaš tudi kakšne tekme ali samo nastopaš?

Večinoma nastopam, vendar je vsaki 2 leti tudi državno tekmovanje.

Ali si se že kdaj resno poškodoval?

Na srečo še ne in upam, da bo tako tudi ostalo. So pa poškodbe zelo pogoste, zato moram biti zelo previden.

Katera predstava ti je bila do sedaj najbolj všeč?

Labodje jezero in Don Kihot, zaradi čudovite glasbe in zgodbe.

Baletnik, ki ga občuduješ?

Od moških Roberto Bollem iz Italije, od žensk pa Svetlana Zakhovova, Ukrajinka.

Kakšen je delež fantov na konzervatoriju?

Letos nas je malo, od desetih smo trije fantje.

Si pravilno predstavljam, da baletnik doma posluša večinoma klasično glasbo?

Ne, poslušam predvsem pop.

Tjaša Miklič, 4.b

Adna Kolupčič

Adna Kolupčič je dijakinja drugega letnika Gimnazije Antona Aškercia. Pred kratkim se je preselila iz Bosne v Slovenijo, natančneje v Ljubljano, zato sva se odločili, da z njo narediva intervju, v katerem bi izvedeli kaj več o njej.

Kako se počutiš pri nas?

Sprva sem se počutila zmedeno, saj sem vstopila v popolnoma drugo državo, sprejela novo okolje in spoznala druge sošolce. Sprašujejo me, kako sem lahko tako pozitivna, glede na to, da sem v drugi državi. Pozitivna sem zato, ker menim, da lahko postaneš uspešen le z mišljenjem, da bo jutri bolje.

Slišali smo, da si se udeleževala tečaja slovenščine. Nam lahko pojasniš, kakšen je bil prvi stik s slovenščino?

Prvi stik je bil gotovo neobičajen in nenavaden. Sprva nisem razumela jezika, a če pogledam svoje znanje jezika na začetku šolskega leta in sedaj, se mi zdi, da ga znam že precej bolje. Tudi s sošolci se pogovarjamo slovensko in to še dodatno pripomore k temu, da se hitreje privadim slovenščini.

Je bosanski jezik res tako podoben slovenščini, kot pravijo?

Res je zelo podoben, tudi nekatere besede so podobne in mi tako dajejo asociacijo na bosanski jezik. Zanimivo je, da se nekatere bosanske besede v zapisu razlikujejo od slovenskih, a imajo enak pomen. Npr. ispit – izpit, gde – kje, rekao – rekel, život – življenje, škola – šola, lako (nasprotje od težko) – lahko, može – lahko ...

Se v družini pogovarjate bosansko ali se že poskušate sporazumevati v slovenščini?

Večinoma se pogovarjamo bosansko, a tu in tam se poskušamo sporazumevati tudi v slovenščini.

Se z družino vračate v Bosno? Kakšen je občutek, ko spet obiščeš svojo domovino?

V Bosno se vračamo enkrat mesečno, saj večkrat ni mogoče, zaradi šolskih obveznosti. Kakšen je občutek? Hm ... lahko rečem, da ko spet obiščem domovino, sem zelo vesela,

srce je polno sreče, ki ji ni konca, in imam občutek, kot da je vse moje (smeh). Najbolj sem vesela, ko se lahko srečam s starimi prijatelji. Nekako se občutki še niso poravnali, kljub temu da sem v Sloveniji že pet mesecev.

Kakšna se ti zdi Slovenija?

Slovenija je lepa dežela in polna prijaznih ljudi. Najraje imam Ljubljano, sploh v tem božičnem času, ko je okrašena s toliko lučkami. Všeč mi je predpraznična atmosfera v mestu. Zelo zanimiv je grad, Tromostovje, Prešernov trg in center nasploh. Ker obožujem nakupovanje, seveda ne morem izpustiti tudi nakupovalnega središča BTC City. Negativna stvar je prevelika gneča na avtobusu in cesti, na katero seveda ne morem vplivati. Tudi vreme mi ni všeč, saj je hladno že v septembru. V Bosni je bilo namreč septembra še kar toplo; v decembru pa je ponavadi že snežilo, tako da je bilo snega do kolen (smeh). Upam, da bom kmalu dočkala sneg tudi v Sloveniji.

Se je v Slovenijo preselila vsa tvoja družina ali živi še kakšen sorodnik v Bosni?

Oče se je preselil v Slovenijo pred nekaj leti, letos pa sva se še jaz in mama. Ostali sorodniki so ostali v Bosni.

Kaj bi sporočila našim bralcem?

Sporočila bi jim, naj sprejmejo sebe takšne, kakršni so, in naj oprostijo ljudem, ki so jih v preteklosti prizadeli. Čas celi rane in tudi najhujše bolečine zaceli. Naj v življenju napravijo prostor za nove ljudi, nove izzive in naj prihodnost sprejmejo z odprtimi rokami in nasmehom na obrazu.

Nina Jenko, 2.a in Amadeja Pipan, 2.a

Risba: Magdalena Ozimek, 2.a

Jana Petelin Zadnik

Jana je bivša učenka naše gimnazije. Študira živilstvo in prehrano.

Slišali smo, da delaš na Radiu Študent. Kdaj in zakaj si začela tam delati?

Začela sem januarja in bo eno leto, od kar sem tam. Videla sem vabilo na avdicijo, ki me je vizualno pritegnilo. Od 120 prijavljenih so izbrali 4. Na radiu je program, ki traja na enega napovedovalca 4-5 ur. Kot napovedovalec bereš novice, obvestila, recenzije, oddaje.

Kdo bi bil najbolj zanimiv gost na radiu? Koga bi najraje intervjuvala?

To je zelo kompleksno vprašanje. Osebo bi intervjuvala s kulturnega stališča ali kašnega glasbenika, saj mi je to blizu.

Poleg dela na radiu študiraš na biotehnični fakulteti, drugi letnik. Kako to, da si si izbrala ta študij?

V tretjem letniku gimnazije sem začela spremljat vpis na fakulteto. Začela me je zanimati kemija, povezava s prehrano, in kako to vpliva na človeka.

Kako je z obiskovanjem predavanj in vaj? Ali moraš biti na fakulteti prisotna na vseh vajah?

Nekatera predavanja so obvezna, nekatera ne. Prisotnost na laboratorijskih vajah pa je 100 % in lahko manjkaš samo z zdravniškim opravičilom. Manjkanje pri vajah ti povzroči dodatno obvezo, ki jo moreš nadoknadit s teoretično snovjo.

Kaj želiš postati po študiju?

Načeloma še ne vem. Predvsem si želim iti v tujino in končati študij.

Kateri je tvoj najlepši spomin na Aškerčevo gimnazijo?

Povezanost z nekaterimi ljudmi, s katerimi sem sedaj še vedno v stiku. Zelo dobro sem se razumela s profesorji in delala sproti.

Katerega profesorja najbolj pogrešaš?

Profesorje biologije, kemije, angleščine, zgodovine, nemščine in slovenščine.

Kakšne nasvete bi dala našim dijakom?

Da delajo sproti naloge in opravljajo vse zadolžitve, ki jim jih dajo profesorji. Na dolgi rok se zelo splača. Sledite med poukom in ne motite ostalih. V letniku nas je 80 in še zmeraj me moti, če je nekdo preglasen.

Ali bi se še enkrat vpisala na Aškerčevo gimnazijo? Če ja, zakaj?

Ja, bi se, zaradi ljudi.

Kakšni so bili tvoji občutki, ko si končala 4. letnik gimnazije in si začela študirati? Ali te je bilo strah?

Ponosna sem bila nase in nadvse zadovoljna po končani maturi. Na maturi sem bila odlična in bila sprejeta na smer, ki je bila moja prva želja.

Poleti sem šla na Škotsko kot au-pair – družina me je sprejela zaradi slovenščine, saj si je mama želela, da otroke nauči nekaj slovenščine.

Strah me je bilo, kaj pričakovati, študij se mi zdi težji kot je bilo v gimnaziji. To vključuje učenje, odnos s profesorji, način dela. Veliko nas je, torej si bolj številka.

Kako poteka tvoj dan?

Urniki se mi menjajo na dva meseca in sedaj začenjam ob osmih zjutraj. Imam približno pet ur na dan. Po študiju grem na radio ali se učim. Prijavila sem se na izmenjavo v Prago (Češka) za pol leta, držite pesti, da bom izbrana.

Kakšen je način dela na fakulteti v primerjavi z gimnazijo?

Na fakulteti je bolj obširno, predvsem zato, ker profesorji predavajo manjši delež neke snovi in ti dajo še dodatno literaturo. Na študiju si sam krojiš usodo, v gimnaziji ti pri večini stvari pomagajo profesorji.

Jakob M. Lemm, 2.b in Sara Ahačevčič, 1.a

Risba: Nina Jenko, 2.a

***La vita è un frutto,
dapprima succosa,
alla fine marcisce.***

***Življenje je sadež,
na začetku sočen,
na koncu zgnije.***

Blaž Rebselj, 3.b

***Ljubezen boli,
ljubezen me zdravi
in v meni ne umre.***

Amadeja Pipan, 2.a

***Die Liebe tut weh,
die Liebe heilt mich
und stirbt in mir nicht.***

***Stimmt es wirklich,
dass der Tag sinnlos ist,
wenn wir nicht lachen?***

***Ali res velja,
da je dan brez smisla,
če se ne smejimo?***

Amadeja Pipan, 2.a

***For the first time
seeing you happy
breaks my heart.***

***Let me be the moon
to guide you through darkness
and the sun
to witness your happiness.***

***Was it all for show
letting me go
like last year's snow?***

***I cried myself out on the floor
hoping you would see me
but you just swept me away.***

***You didn't break my heart,
you ripped it out,
and burnt it.***

Špela Pustotnik, 3.a

***The heretic sings,
he screams "Listen to reason!".
But all is in vain.***

***Life is being a
blind myopic monster on
a conveyor belt.***

Maks Drobež, 3.b

***Blind people can't
see the bug they squash,
only feel it under their feet.***

Nina Jenko, 3.a

***A sunny day turns black,
a warm wind blows cold.***

***When you have nobody to grieve for your passing,
death comes lightly.***

***Just as the wolf howls at the moon to respect tradition,
I howl for what I've lost.***

Odd Krašovec, 1.a

***Life is a cycle
it's always the same ,
when u love u get hurt,
when u're hurt u hate.***

***This falling is endless
u get used of the pain,
I forgot how it feels
to be free and away .***

***I hate the thought
burning inside me,
that u have no idea
how much u define me.***

***This is the way
u should introduce yourself,
cus when people look at you
they can't really tell.***

Maja Mrvalj, 3.a

Zanjo

**Se še spomniš, kako je bilo,
ko sva bili skupaj?
Kaj vse me je stalo,
pa te vseeno ni tukaj.**

**Nisem pozabila,
mogoče sem se oddaljila,
a te nisem zatajila,
tako kot si to ti naredila.**

**V mojih očeh si se zgubila,
nikdar se nisi vrnila,
ne vem, zakaj si to naredila,
zato sem te tja zaklenila.**

**Bila sem tvoj suženj,
pripravljena umreti,
zakaj je bilo potrebno,
moje srce popolnoma streti?**

**To, kar sva imeli,
je bilo zame pristno,
zanima me, kako se lahko pretvarjaš,
da za te ne velja isto?**

**Našla si v koščkih me,
nedolžno in nezrelo,
sestavila si delce vse,
tako mi je bilo veselo.**

**Čas vse pokvaril je,
naredil me je sebično,
vse, kar naredila sem ti,
bilo je krivično!**

**Sedaj sama hodim,
po kruti poti življenja,
ne vem, kam naj se vodim,
da konec bo trpljenja.**

**Zato, stari prijatelj, usmili se me,
vrni mi voditeljico,
vrni mi, kar vzeto mi je bilo vse,
vrni mi mojo rešiteljico!**

Špela Pustotnik, 3.a

Slave

***All those nights I cried through,
These tears were shed only for you.***

***Picture of you with your eyes and your hair
Is only a dream I can no longer bear.***

***Angel of innocence, my sweet little dove,
Look after me from heaven,
Whilst I drown in the need of your love.***

***I admit my defeat and throw a rose in your grave,
Knowing my heart shall remain your slave.***

Poem of light

***Depression, anxiety, sadness, desperation,
Those are the things that are now your
creation.***

***This is who you are here and now
And so to a razor blade you have made a vow.***

***But don't feel self-conscious, stupid and shy,
Don't let those things make your heart cry.***

***Look inside your body and soul,
And you will find the strength to achieve your
goal.***

***If you're reading this poem of light,
I know you can stand up and put up a fight.***

Petra Zajc, 4.a

Fototrinki s tolkalnega kroga

ZNANI OBRAZI

Dario Varga, moj oče - igralec

Dario Varga ni treba posebej predstavljati. Kateri najstnik se ne spomni "Naše male klinike", kjer je igral vlogo večnega bolnika Debevca? V Slovenskem mladinskem gledališču je odigral več kot 50 vlog, videli smo ga tudi v nekaj slovenskih filmih. Tudi režije se je lotil.

Kaj te po 25 letih igranja v gledališču in v filmih še vedno motivira?

Vsaka nova predstava ali nov film je vstop v nov gledališki oz. filmski prostor. S tem vstopom odkrivam nove svetove in s tem tudi samega sebe. Spoznanje, da sem kot igralec lahko prav vse v imaginarnem svetu, mi predstavlja največje zadovoljstvo in me osrečuje.

Ali je igrilstvo težek poklic?

Da in ne. Za igralca je zelo pomembno, da dozori ne le kot igralec, temveč tudi kot osebnost. Ko se to zgodi, lahko v tem poklicu začneš popolnoma uživati v kreaciji kot tudi v izvedbi. Nenehno vstopanje v različne karakterje ter psihološka stanja likov je seveda zelo težko. Igralski poklic je eden izmed tistih, s katerim igralec živi 24 ur na dan.

Ali po tolikoletnih izkušnjah opaziš razliko med igranjem pred maloštevilčnim občinstvom in igranjem pred mnogoštevilčnim občinstvom?

Popolnoma vseeno je, koliko občinstva sedi v dvorani. Trema je stvar nesigurnosti in je popolnoma normalno, da ima vsak človek strah pred nastopanjem. Ko pa trema postane del tvojega poklica, se z njo naučiš tudi spopadati. Trema je predvsem povezana s kontrolo samega sebe in s tem, kako te bodo videli drugi. Vendar z igranjem in življenjem lika pričneš kontrolirati samega sebe in vse okoli sebe.

Kdo je za te dober igralec?

Zame je dober igralec tisti, ki me na odru ali v filmu vedno znova preseneča. Navdušujejo me igralci, ki so sposobni ogromnih transformacij. Eden od igralcev, ki ga zares občudujem, je Anthony Hopkins. Neverjetno se mi zdi, kako lahko tako produktiven igralec v vsakem filmu ne samo drugače hodi, ampak tudi drugače diha. Kapo dol.

Kaj bi svetoval mlajšim generacijam, ki premišlujejo o igralskem poklicu?

Vsi tisti, ki bi radi postali zvezde, naj gredo raje študirat ekonomijo. Dober igralec mora biti pripravljen na ogromno žrtvovanje v psihičnem, psihološkem, osebnostnem in družinskem življenju. To je poklic, v katerem je individualnost poudarjena, a hkrati brez kolektivnega duha v tem poklicu ne gre. Gre za nenehen spopad med individualnostjo, ki jo nujno potrebuješ za kreacijo vloge, in kolektivizmom, s katerim pride do realizacije projekta.

Arne Varga, 2.b

ZA KONEC

Ko sem bil majhen, mi je bilo všeč, sedaj se tega sramujem!

- kako smo se oblačili
- palmice na sredini glave
- Bepop
- Game over
- Pokémon
- Winx
- kopanje brez kopalk
- škrbasti zobje
- pisanja ljubezenskih pisem v tretjem razredu
- prst v ustih med spanjem
- Rebelde

Najbolj neumno se mi zdi:

- vstajanje ob 5 uri
- da se po testu sekiraš česa nisi apisal
- da ljudje počasi hodijo čez cesto

Kaj sem želel postati, ko sem bil majhen?

- vrtnarka
- plesalka
- taglavna
- veterinarica
- kuharica
- stevardesa
- astronautka
- profesionalni športnik
- športnik
- smetar
- kriminalist
- plesalec
- freelancer
- brivec brkov, brade in obrvi
- velik
- načrtovalka porok
- preizkuševalec čevljev
- izdelovalec plastelina
- lenivec
- frizerka

Kaj bi v svojem življenju spremenil?

- da bi bila bolj vztrajna
- zgodnje vstajanje
- da bi bila šola lažja
- način razmišljanja
- da bi bila bolj resna
- da se ne bi učila zadnji dan pred testom
- negativizem
- zavistnost

Kaj me navduši?

- lepa ocena v šoli
- prijatelji
- dosežen cilj
- dober koncert
- dobra ideja
- dober film
- obisk pasjega zavetišča
- dobra knjiga
- mamina rižota
- pomoč sočloveku
- šport
- dobra zgodba
- sneg
- dober klasičen koncert
- testenine
- potovanje
- veselje, kako ogromno je

O čem razmišljam, ko ne poslušam med poukom?

- kdaj bo malica
- kdaj in kam greva jest
- kako sem utrujena
- kdaj bo konec
- o življenju
- o naslednji uri
- kaj bom počela, ko pridem domov
- odštevam dneve do počitnic
- kaj ima profesorica oblečeno
- o postelji

Kaj te v življenju jezi?

- krivica
- slovenščina
- če je predraga hrana
- počasen wi-fi
- če mi kdo pojé mojo hrano
- mene nič ne jezi
- športna
- ljudje
- pekoča hrana
- brat
- ko mami zamuja
- prazna baterija
- zamujanje busa
- ko mi pade na tla telefon
- prepolni avtobusi
- da ljudje ne odzdravijo

Kaj me osrečuje?

- moj pes
- prijatelji
- sladoled
- dobra ocena
- ko ujamem avtobus
- božič
- počitnice
- morje
- ribe
- čokolino
- mir na svetu
- svet brez petard
- enakopravnost

Medtem, ko sošolci popravljajo ocene, (»KR NEKI«) razmišljam... .

Danes je torek. Zaspana sem, ker sem zvečer poslušala težave mojih cimer, ki me ne brigajo.

Trenutno je angleščina. Bedno je, ker pišejo test. Ne vem zakaj pišejo, če bodo itak pisali ena. Ne, saj se hecam. Verjamem vanje..

Ko sem šla med odmorom do Maxija na krompirček, mi je padel na tla. Saj sem ga pobrala in pojedla, a fora je, da je padel na knjige, ki se tam prodajajo. Ucvrla sem jo. En krompir je na žalost obtičal med policami.

Minuta molka za padlega vojaka.

Kako je Vanesa seksi, ko razmišlja in si gleda nohte.

Umiram. Že spet moram na stranišče.

Pred mano sedi Tinkara in ima zelo lepo barvo jopice. Taka morsko modra. Tinkare me je strah, saj me lahko kadarkoli ubije s svojimi bicepsi. Moje roke pa kot puding. Izogibam se je. No, saj ne. Mogoče.

Nekaj bi jedla, pa ne vem kaj. Mogoče pizzo, brokoli.

Ta šola bo enkrat razpadla in vsi bomo umrli. Mislim-vrata se sama od sebe tresejo. Morda so duhovi. Nikoli ne veš, če se je kdaj kdo na tej šoli ubil in sedaj je ujet kot duh. Verjamem v duhove. To blaži moj strah pred nevednostjo o posmrtnem življenju.

I'm out.

Špela, 3.a

Bor piše pred mano angleščino, zabil bo.
Saj bi šla jaz namesto njega pisat, a ne
morem.

Vse je tiho, pa sama sedim, umiram od
dolgega časa. saj bi šla na telefon, pa sem
že vse podatke porabila.

Tema.

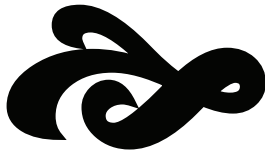
Upam, da bo v domu kaj dobrega za pojest,
a zihér ne bo in bom spet klicala Halo
Katro.

Borova kapuca ima fajn mucko gor. Ko sem
kdaj na busu, pa ima kdo košato kapuco, bi
jo kar pobožala. A bi potem izpadla kot
debil.

Lara me nekaj gleda, po moje hoče, da ji
pomagam, a ne znam brati z ust.

Po moje profesorica misli, da bom kaj ful
zanimivega in smešnega napisala. Kako bo
razočarana.

Vanessa, 3.a

Zbudil sem se ob pol sedmih, komaj sem
vstal. Prejšnji večer sem do polnoči
gledal norveško serijo SKAM, ki mi jo je
priporočila Špela.

Ležim v postelji in razmišljam koliko sem
pisal fiziko.

Razmišljam, ali naj jutri prešpicam balet,
ker se moram učiti to glupo nemo.

Med uro matematike ima profesorica
spet govor za dijake, ki so negativni, a
njih čisto briga. Te govore obožujem, saj
se me to ne tiče.

S Špelo greva do Maxija po malico.
Skoraj umreva od smeha, ker ji je
krompir padel na tla. Pogledam revije in
od Špele roko in vse je od kečapa.
Začneva dobesedno umirati od smeha.

Sedaj je ura angleščine. Pišejo, ostali se
dolgočasimo.
Gledam Špelo, ki piše kr neki, tako kot
jaz.

Razmišljam, kako bo na baletu. Včeraj
sem po klasu skoraj umrl in danes naj bi
se še učil nemščino.

Sploh ne vem več, kaj naj naredim.
Špela me čaka, da to napišem do konca,
da lahko prebere.

David, 3.a

